

DELMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIV. évfolyam, 128. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1958. június 1.

Újjászületik az egykor halálraítélt Szegedi Ládagyár

Valamikor úgy neveztük, hogy Szegedi Ládagyár. Ma viszont a Ládaiipari Vállalat III. telepe. Szóval nem önálló a vállalat, hanem csak fiókrészleg. Ha a múlt esztendőkre tekintünk vissza, úgy is nevezhetnénk, hogy »mostoha gyermek«. Ma azonban ezt állítani könnyelműség és igaztalan lenne. Évekkel ezelőtt halálra ítélték ezt a gyárat, mint életképtelent, amelynek csak az a megváltója, ha valahova az ország másik városában levő rokonvállalathoz beolvad. Így aztán, ahogy múltak az évek, úgy sorvadt a gyár. Valamikor három gatter dohogott, dolgozott a gyárban, ma egy is jó lenne belőle. A régiek új testet öltöttek, mert elnyelte őket a kohók gyomra, s lehet, hogy már új gépműködés állnak valahol.

teit ott hevernek az egyik épület végében. Nincs pénz a továbbépítésre. — De tavaszra lesz — mondják a vállalat vezetői —, mert beruházásból folytatják az építkezést. — Úgy látszik az egykori mostoha-gyermekből édestestvér lett, mert oltalmába vette az Erdészeti Főigazgatóság és maga a Ládaiipari Vállalat is. Kilencven év után előreláthatóan most indul igazán fejlődésnek a gyár. Büszkén mutatják már az új gépeket a vállalatnál. Nemrég ingafűrészt érkezett az NDK-ból, két magyar gyártmányú szalagfűrész a Könnyűipari Gyárból. Most várnak egy láncfűrészt és egy hasfűrészt.

faipari gépe: egy korongbalta. Még faipari szakemberek előtt is ismeretlen ez a gép. Kettő van belőle az országban, egyik Szegednek jutott. Ez a gép fűrészpör nélkül hasítja a deszkákat a rönkből, 8 millimétertől 24 milliméter vastagságig. Már az is jelentős megtakarítást jelent népgazdaságunk számára, ha számba vesszük, hogy évenként ez a gép mintegy 20 ezer köbméter fát szeletel fel fűrészpör nélkül. Általában 10 százalékkal lehet növelni az anyagkihozatalt a rönkökből. Ez csak egyik oldala a megtakarításnak. Sokkal kevesebb külföldi rönköket kell majd felhasználni, mert a hazai görcsösebb (Folytatás a 3. oldalon)

Ma:

De Gaulle kormányalakítási kísérletei

Az új nyári menetrend

A dorozsmai cigánysoron

Szélesvásznú mozi kap Szeged

Gyermekek között

töltik életük legjavát pedagógusaink. Kis gyermekszemek tekintenek rájuk, figyelik szavukat, intésüket, tanításukat. S e kedves gyermekszemek halás tekintete, értelmes komolyodása az igazi jutalom, amelyet a pedagógusok kapnak fáradozásukért.

(Sifilis József felvétele)

Kiváló tanárokat, tanítókat, óvónőket tüntettek ki a pedagógusnap alkalmából

Szombaton országsszerte megkezdődtek a VII. pedagógusnap ünnepségei. Az egész társadalom nagy szeretettel és megbecsüléssel fordult a nevelők felé. Reggel az iskolákban ünneplőbe öltözött várták a tanulókat, a virágokkal díszített tantermekben. Az osztályonként tartott rövid ünnepség előtt a diákok, a nevelők és szülők, meghallgatták Benke Valéria művelődésiügyi miniszter rádióban elhangzott üdvözlőbeszédét,

majd egy-egy kisdíjak és a szülői munkaközösségek tagjai köszöntötték a pedagógusokat. Hasonló ünnepségek voltak az óvodákban is. Délelőtt az országgházbán számos kiemelkedő munkát végzett pedagógust tüntettek ki. Az ünnepségeken megjelent Dobi István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, dr. Münnich Ferenc, a forradalmi munkás-paraszti kormány elnöke és Kállai Gyula államminiszter, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Benke Valéria művelődésiügyi miniszter, Dögei Imre földművelésügyi miniszter, Nagy József népközüipari miniszter, Kisházi Odón munkügyi miniszter, Nagy Dániel, az Elnöki Tanács elnökhelyettese és Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára.

Benke Valéria művelődésiügyi miniszter adta át a »kiváló tanár«, »kiváló tanító« és »kiváló óvónő« kitüntető jelvényt. A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a pedagógusnap alkalmából a Szocialista Munkáért Erdemérem-kitüntetést adományozta nyolc, a Munka Erdemérem-kitüntetést 3 pedagógusnak. A magyar forradalmi munkás-paraszti kormány »Kiváló tanár« kitüntető címet adományozta többek között: Arany Sándornak, a Szegedi Mezőgazdasági Technikum igazgatójának; Csengeri Sándornak, a hódmezővásárhelyi leánygimnázium igazgatóhelyettesének; Tóth Lászlónak, a szentesi Petőfi utcai általános iskola tanárának; »Kiváló tanító«-kitüntető címet 22 pedagógus kapott.

Kilencven éves ez a gyár. Minden műhelye magán hordozza a tőkés örökség nyomait.

Ha csak a transzmissziós berendezést nézzük, amely egyszerre nyolc mázsa szíjat forgat, koptat és szaggat, több kiló olajat emészt fel, máris világos elöttünk, hogy itt még bizony a korszerűtlenség honol. A gépek nem szalagszerűen következnek egymás után, hanem többnyire csak úgy össze-vissza állnak, ahogyan egykor a tőkés ragasztgatta egyiket a másik mellé.

A korszerű termelés ma már megköveteli a szalagszerű folyamatos munkát. Talán egy év múlva erre is sor kerül.

Benn a gyártelep hátsó részében egy hatvan méteres vasvázás csarnok áll. Oldala, padozata még nincs. Betonból előregyártott ablakkere-

A craiovai villamossági gyárban

Craiova — ahonnan most, mint ismeretes, pártküldöttség tartózkodik Csongrád megyében — jelentős iparosodási fejlődésen ment át a felszabadulás óta. Nagy eredményeket ért el villamossági gyárat 1949-ben építették, a Román Népköztársaság villamosítási tervének életbelépésekor. Ez az új nagyüzem azóta is tovább fejlődik. Sok fiatal szakmai nevelését is elősegíti az üzem, s 500 ipari tanulója van az üzem melletti szakiskolának. A fiatal lányok is nagy szakértelmet sajátítottak el a villamosgépek körül, amint az képünkön is látható

Ünnepi beszédet Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke mondott, majd átnyújtotta az Elnöki Tanács kitüntetéseit. Ezt követően

Júniusban megkezdik a szegedi új kenyérgyár sütőkemencéinek építését

A több millió forint költséggel készülő szegedi új kenyérgyári építkezése még az idén befejeződik. Ebben az évben két millió forintot fordítanak a munkálatokra. A Csongrád megyei Építőipari Vállalat dolgozói gyorsított ütemben készítik a hatalmas üzemépületet. Az utóbbi hetekben még a szabad szombaton sem vették ki, hogy elvégezzék azokat a munkálatokat, melyek elvégzése után a budapesti Kazánfalazó és Kemenceépítő Vállalat megkezdheti a kazán- és a sütőkemencék építését. Jelenleg már a külső és

belső vakolási munkák, az ajtók, ablakok felszerelése, a felső födémurkolás, a víz- és fűtészerezések folynak. Ez azt jelenti, hogy a kemence- és kazánépítés most már megkezdődhet, s a budapesti vállalat be is jelentette júniusra a munkák megindítását. Az új kenyérgyárhoz, mely a létesítendő ipari övezetben készül, külön aszfaltutat építenek a Tolbuhin sugárútról, s több belső út is készül a gyár területén. Ezeket a munkákat öszre fejezi be a budapesti Aszfaltútépítő Vállalat

Van-e szebb hivatás?

A pedagógusok azok közé az emberek közé tartoznak, akikkel a társadalom minden tagja életreszóló közelemben él. Gyermekkorunkban tőlük tanuljuk a betűvetést, ők vésik agyunkba az egyszerűt, s lépésről-lépésre elvezetnek bennünket az összefüggések labirintusában. Mikor kiröppenünk az iskolából, magunkkal viszzük a tudást, amelyet tőlük kaptunk, s azokat a jellembeli tulajdonságokat, amelyeket öbennük megszerettünk. Azután gyermekeinket bizzuk rájuk. Velük együtt fáradozunk előrehaladásukért, emberré növekedésükért. Tanácsokat és segítséget kérünk kisiklott gyermekegyéniségek megmentéséért, vagy felnőtt magunkat is rájuk bizzuk munka után, hogy betöltsék azt a tudás-és műveltségbeli hézagot, amelyet a régi iskolapolitika miatt hoztunk magunkkal. És nem tudunk úgy megőregedni, hogy elszakadnánk tőlük. A nagyszülők unokáik iránt ott tüdőköli a társadalom egyre szépülő magatartásbeli, erkölcsi és politikai arculatán. Oktató munkájuk eredményeként tanult ifjúság növekedik utánuk, s az egész nép műveltsége szemmel láthatóan gyarapodik. Ezért tiszteljük őket úgy, mint a nép nevelőit, hiszen hatásuk messze túlterjed az iskolán és az iskolaköteles ifjúságon.

Van-e szebb hivatás? Aki komolyan eljegyezte magát a nevelési pályával, büszkén vallja, hogy nincs felelőbb emberi érzés, mint felelősséggel vállalni a nyiladozó értelmű gyermekek formálását, s elvezetni őket a kulturált emberi közösségbe.

Ezért tiszteljük őket úgy, mint az egyik legszebb hivatás képviselőit, hiszen a türelmet, megértést és cél-tudatos szívósságot kívánó munkában nem ismernek fáradtságot, nem mondanak le senkiről. — határtalanul bizznak a szocialista pedagógia, a nevelői tevékenység és az emberi közösség jellemformáló erejében.

Még emlékszünk rájuk iskolás múltunkból is. Ha dicsérték, ha büntettek, értünk tették. S most is velünk tartanak. Ugyanannak a nagy műnek az apró elemeit csiszolják, amelyet munkások és parasztok felnőtt fejfel társadalmi méretekben építenek. Csak ma sokkal nagyobb szeretettel és megbecsüléssel kíséri a rendszer a hivatásukat teljesítő nevelők munkáját és sorsát, mint a mi gyermekségünk idején. Ma sokkal mélyebb és komolyabb értelme van az oktatásnak, s méreteiben összehasonlíthatatlanul megnövekedett. De növekedett a nevelői hivatás társadalmi rangja is, olyan értelemben, hogy az egész nép figyeli, támogatja és elismerésben részesíti pedagógusainkat, az állam pedig, lehetőségeinkhez képest gondoskodik a magasabb anyagi megbecsülésről is. Sem külön-külön, sem együtt nem kapták még meg ezt a nevelők más társadalmi rendszerben.

Tudjuk, az anyagi megbecsülés mértéke még nem érte el a megfelelő fokot. Kormányunk azonban számon tartja ezt és az eddigi juttatásokkal nem tekint megelégedettnek az ügyet. Eppen ezért nem is türelmetlenkednek nevelőink, ellenkezőleg: nyugodtan, magabiztosan, optimizmussal tekintenek további pedagógiai működésük elé is.

Ma a nevelőkön van a társadalom szeme. Őket körönlítjük tanyán, falun, városban, régi és mai tanítványok, társadalmi és politikai szervezetek. Nemcsak köszöntjük, ünnepezzük, s elhalmozzuk őket a megbecsülés és a szeretet megérdemelt virágával.

S. I.